

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವನು, ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೬೯|| ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಗಾಢವಾದ ಕತ್ತಲೆಗೆ, ಈ ಸುರಸವಾದ ಕಥೆಯು ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇಗನೆ ಹೊಂದುವರು. ||೭೦|| ಹೀಗೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದು ಕೇಳಲು ಮನೋಹರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ||೭೧||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರಾವ್ಯುತ್ಪತ್ತೇ ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗನಿರೂಪಣಂ ನಾಮ ಸಪ್ತತ್ರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೩೮ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು-“ಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮುಂದೆ ವರ್ತಿಸಿದುದೆಂತು? ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾಗಬೇಕು.” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿ, ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿದನು. ||೧|| “ನಾನು ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವೆ. ಅಮೃತದ ಗುಟುಕನ್ನು ನೀಡು. ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಬೇಗನೆ ನನ್ನ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸಬೇಕು” ಎಂದನು. ||೨|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ- ನೀನು ಏನೇನನ್ನು ಕೇಳುವೆಯೋ ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗುವುದು. ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ||೩|| ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಲಾಭವುಂಟು. ಒಳ್ಳೆ ಸುರಸವಾದ ಕಥೆಯೊಂದು ಸ್ಮರಿಸಿತು. ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಘಟನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿತು. ||೪|| ಭಕ್ತರು ಗುರುಗಳ

ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಂದ ಭಕ್ತರು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಬಯಕೆ, ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೇ ||೫|| ಆನೇಕ ಜನ ಭಕ್ತರು ನಿತ್ಯವೂ ಬಂದು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವರು. ಆದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವೇಬುದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾರಾಧನೆ ಇಲ್ಲದ ದಿವಸವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ||೬|| ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದನು. ಕಾಶ್ಯಪ ಗೋತ್ರದವನು. ಆತನ ಹೆಸರ. 'ಭಾಸ್ಕರ' ||೭|| ಅವನು ತೀರ ಬಡವನು. ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ತಾನು ಬಂದವನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ||೮|| ಆ ದಿವಸ ಅದಾವುದೋ ಭಕ್ತ ಜನರು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಊಟ ಮಾಡೆಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ||೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು. ||೧೦|| ಆತನಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಕಿ, ಮತ್ತು ಕಣಕಗಳು ಮೂವರಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟಿತ್ತು; ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಮೇಲಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವಿತ್ತು, ||೧೧|| ಆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿ ಒಯ್ದು ಮಠದಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಆತನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು, ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ||೧೨|| ಊಟ ಮಾಡಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ತಾನು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಟನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ||೧೩|| ಆತನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಇದರಂತೆಯೇ ಒದಗಹತ್ತಿತು. ಭಕ್ತಜನರು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಬರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಬಿಡುವೇ ದೊರಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯವೂ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದನು; ||೧೪|| ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ನಗುವರು. ನೋಡಿ, ಸಮಾರಾಧನೆಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಪ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಂದಿರುವನು.

ಆದರೆ ತಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವನು. ||೧೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಬಹು ಜನ ಶಿಷ್ಯರಿರುವರು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಹ ಸಾಲದಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದೆಂತು ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವನು? ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವೆನು ಎಂದೆನ್ನುವನು. ||೧೬|| ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಲಜ್ಜೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾರಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ತಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀನು ಇಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡು. ||೧೭|| ಹೀಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆತನಿಗೆ ವಿನೋದ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು. ||೧೮|| ನಿತ್ಯವೂ ಭಕ್ತರು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವರು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಉಣ್ಣುವನು. ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಂಟೆನ್ನು ದಿಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವನು. ||೧೯|| ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೂಡಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವದನ್ನು ಶ್ರೀ ಗುರುವೂರ್ತಿಯು ಕೇಳಿದನು. ||೨೦|| ಕೃಪಾಸಿಂಧುವಾದ ಶ್ರೀಗುರುವು ಆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದನು. “ಇಂದು ನಮಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸು. ಬೇಗನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ||೨೧|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅವಾರ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಹಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅಡಿಗೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು. ||೨೨|| ಎರಡು ಸೇರು ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಪಲ್ಯ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುತಂದನು. ಅನಂತರ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮಡಿಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದನು. ||೨೩|| ಆಗ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. “ಸ್ವಾಮಿ ! ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನುಚ್ಚು-ರೆಂಚು ತಿನ್ನುವ ಸರತಿ ಬಂದಿದೆ. ||೨೪|| ನಿತ್ಯವೂ ಸಮಾರಾಧನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಸವಿಯೂಟ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಎತ್ತಲಿಂದ ಬಂದನೋ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ? ಇಂದು ಸಮಾರಾಧನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು ” ||೨೫|| ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರೆ

ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ—“ಈ ದಿವಸ ಯಾರೂ ನಿವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು. ಬೇಗನೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ. ಇಂದು ನೀನೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಆಸ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ||೨೬|| ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು—“ಮಠದಲ್ಲಿ ಆಡಿಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಈಗಲೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವರು. ||೨೭|| ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅಡಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವರು” ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರು. ||೨೮|| ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು, “ತೀವ್ರವೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು. ಕತ್ತಲೆಯಾಗದೀತು. ಬಹಳ ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.” ||೨೯|| ಎಂದರು. ಕೂಡಲೆ ಅಡಿಗೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಗುರುಗಳು—“ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದರು, ||೩೦|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನದಿಗೆ ಹೋದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದನು. ನೀವು ಬೇಗನೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಸ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೧|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಅಯ್ಯಾ ! ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಲು ರಾತ್ರಿಯಾದೀತು. ನೀನು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸು ಹೋಗು.” ಎಂದರು. ||೩೨|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಹೋದನು. “ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಾವು ಈಗ ಬಾರದೆ ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವೆವು ಎಂದೆನ್ನುವರು.” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ||೩೩|| “ಇಂದು ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಹಸಂಕ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಊಟಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆವು. ಇಂದು ನಮಗೆ ಈ ನೇಮವಿದೆ. ||೩೪|| ಇಂದು ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಉಣಬಡಿಸು. ನೀನು ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡ ಲಾರೆವು” ಎಂದರು. ||೩೫|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು— “ತಮ್ಮ ಆಸ್ಪಣೆಯು ನನಗೆ ಶಿರಸಾ

ಮಾನ್ಯವಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಂದಿಗೆ ತಮಗೆ ಉಣಬಡಿಸವೆ” ಎಂದನು. ||೮|| ಮತ್ತು ಮನದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪುರುಷಾವತಾರಿಗಳು. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರೋ ಆದಾರು ಬಲ್ಲರು? ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯಗೊಳಿಸುವರೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜವು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ||೯|| ಅನಂತರ ಅವನು ಕೈಮುಗಿದು “ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಾರದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ವಿನೋದ ಮಾಡುವರು.” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೧೦|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬೇರೆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ-“ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ, ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆತನ್ನಿ” ರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ||೧೧|| ಶಿಷ್ಯನು ಓಡುತ್ತ ಹೋದನು. ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಕರೆದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಬೇಗನೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ||೧೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕುರಿತು “ಪತ್ರಾವಳಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವನು. ನೀವೆಲ್ಲರು ಸಹಕುಟುಂಬ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿರಿ ||೧೩|| ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪತ್ರಾವಳಿಗಳನ್ನು ನೀವು ತತ್ಕಾಲವೇ ತಯಾರಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹತ್ತರ ನಿಂತಿರುವ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ||೧೪|| “ಈ ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ನೀನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವೆ ನೀವು ಸಹಕುಟುಂಬ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು. ||೧೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಂತಿಸಿದನು ಆಗ ಆ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಉಪ ಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತ “ನಮಗೆ ಏನು ಉಣ್ಣೆಂದು ಹೇಳುವಿ? ||೧೬|| ಇಂತಿಷ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಗಳು ಕೂಡ ಬರಲಾರದು. ಆಮಂತ್ರಣ ಹೇಳಲು ನೀನು ನಾಚಲೊಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಳಿಗಳಿಗೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರು” ಎಂದರು. ||೧೭|| ಅವರೊಳಗಿನವನೊಬ್ಬನಾದ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು- “ಎಲೊ ನಿಂದಿಸದೆ ಇರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಪಾಪ ! ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ

ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಿರೋಪಿಸಿದಂತೆ, ಆತನು ಮಾಡುವನು.” ಎಂದನು. ||೪೫|| ಹೀಗೋ ಸರಿ, ಸರಿ. ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರೆಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪತ್ರಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೂಡಲೇ ಉಪಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೪೬|| ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿದನು, ಅದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ, ಬೇಗನೇವಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಹೇಳಿದರು. ||೪೭|| ಮತ್ತು ಆಗ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ತಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಇಡಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೂಡಲೆ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ತಂದಿರಿಸಿದನು. ||೪೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-“ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಇಡು” ಎಂದು ಆಗ ತಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ||೪೯|| ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಮಂಡಲದೊಳಗಿನ ನೀರನ್ನು ವಸ್ತ್ರ ಮುಚ್ಚಿದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದರು. ||೫೦|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು, “ಅನ್ನದ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಡ. ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಡಿಸು. ||೫೧|| ನೀನು ತಯಾರಿಸಿದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಒಂದು ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಡು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಸುರುವಿಕೊಂಡು ಬೇಗನೆ ಬಡಿಸು ” ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ||೫೨|| ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪತ್ರಾವಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಡಿಸಹತ್ತಿದನು. ಜನರು ವಿಸುಕದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನತೊಡಗಿದರು. ||೫೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಬಡಿಸಹೇಳಿದರು. ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎದ್ದು ಬಡಿಸಹತ್ತಿದರು. ||೫೪|| ಪ್ರತೀ ಸಲ ಎಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರೋ ಅಷ್ಟು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತುಪ್ಪದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನ್ನು ಸುರುವಿಕೊಂಡು ಬಡಿಸಲು ಒಯ್ಯುವರು. ಅದು ಮತ್ತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವದು. ||೫೫|| ಎಲ್ಲ ಪಂಕ್ತಿಗೂ ಬಡಿಸ

ಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಹ ಪಂಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೇ ಹರ್ಷದಿಂದ ಉಣ್ಣುಹತ್ತಿದರು. ಬಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪಂಕ್ತಿಗೆ ವಿನಂತಿಸುವರು. ||೫೬|| ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಯಥೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಂದು ಬಡಿಸುವೆವು. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು. ||೫೭|| ತುಸ್ಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು “ಸಾಕು ಸಾಕು. ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉಂಡಿದ್ದೇವೆ” ಎನ್ನುವರು. ||೫೮|| ಭಕ್ಷ್ಯ (ಉಂಡಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥಗು), ಪರಮಾನ್ನ (ಕ್ಷೀರ ಪಾಯಸ ಮತ್ತು ಶಾಕಪತ್ರ (ತೊಪ್ಪಲು ಪಲ್ಯ) ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಡಿಸುವರು. ಸಕ್ಕರೆ, ಮೊಸರು, ಉಪ್ಪು ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವು ವಿಧ ವಾಗಿ ಜನತೆ ಊಟ ಮಾಡಿತು. ||೫೯|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾದರು. ಕೈ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೆ ಎಂಜಲವನ್ನು ಬಳಿದು, ಹಸನಗೊಳಿಸುತ್ತ ಅಚ್ಚರಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದೆನ್ನಹತ್ತಿದರು. ||೬೦|| ಉಂಡವರಿಗೆಲ್ಲ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಉಂಡು ಎದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು, “ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆತನ್ನಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಉಣ್ಣುವರು” ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೬೧|| ಅದರಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲವೆಲ್ಲವೂ ಬಂದಿತು. ಪಂಚಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳನ್ನು ಉಂಡುಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ “ಶೂದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ||೬೨|| ಅಲ್ಲದೇ “ಅವರ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ಬೇಗನೆ ಕರೆಯಿರಿ” ಎಂದರು. ಕರೆದೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಉಂಡು ಹೋದರು. ||೬೩|| ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳಾದವರು ಅದಾರು ಉಳಿದಿರುವರೆಂದು ಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಅಂತ್ಯಜರು ಉಳಿದಿರುವರೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು ||೬೪|| “ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವ

ರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಡಿರಿ ತೃಪ್ತರಾಗುವಂತೆ ಬೇಡಿದಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಡಿರಿ” ಎಂದರು ಗುರುಗಳು.
 ||೬೫|| ಅವರೂ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾದರು, ಹಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರು ಯಾರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ
 ಡಂಗುರ ಸಾರಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು. ||೬೬|| ಅಲ್ಲದೆ ಹಸಿದು ಉಳಿದಿರುವವರನ್ನು ಬೇಗನೆ
 ಕರೆಯಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಕೆಲವರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಶೋಧಿಸಿದರು. ||೬೭|| ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರ
 ರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಉಪವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ತೇಗಿದರು. ಅನಂತರ ಗುರುಗಳು
 ಆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಉಣ್ಣು ಹೇಳಿದರು. ||೬೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಆಪ್ತಣೆಯಂತೆ ಆತನು ಯಥೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ
 ಊಟ ಮಾಡಿದನು. ಆವೆ ಲೆ ಹೋಗಿ, ಉಳಿದ ಅಡಿಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ತಾನು ಮಾಡಿದಷ್ಟು
 ಅನ್ನವು ಉಳಿದದ್ದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು ||೬೯|| ಆಗ ಗುರುಗಳು-“ಉಳಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು
 ಜಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅವರಿಂದ ಜಲಚರಗಳ ಜೀವವೂ ತೃಪ್ತವಾಗುವದು.” ಎಂದರು. ||೭೦|| ಒಟ್ಟಾರೆ
 ವಿಚಾರಿಸಲೂ, ಉಂಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರವಾಯಿತು. ಈ ಘಟನೆಯು ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ
 ವಾಯಿತು. ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಅನ್ನತೊಡಗಿದರು. ||೭೧|| ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು
 ಆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು-“ನಿನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ದೂರವಾಯಿತು. ನೀನು ವ.ಕ್ಕಳು-ಮನ್ನೊಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ
 ಸುಖದಿಂದ ಜೀವಿಸುವಿ” ಎಂದು ವರವನ್ನಿತ್ತರು. ||೭೨|| ಅನ್ನ ಮಾಡಿದುದು ಸ್ವಲ್ಪ. ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
 ಜನರು ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಇಂದು ನಾವು ತೀರ ಕೌತುಕದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡೆವು ಎಂದು
 ನೋಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ತಟಸ್ಥರಾದರು. ||೭೩|| “ಇದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕರುಣೆಯು. ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾ
 ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗಳಿಂದರೆ, ಸರ್ವಾರ್ಥರಾದ ಅವತಾರ ಪುರುಷರು”

ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ನುಡಿದನು. ||೭೪|| ಇನ್ನೊಬ್ಬನು- “ತಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಒಂದು ಕಥಾನಕವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. (ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ) ಮುಷೀಶ್ವರ ರೊಂದಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸರು ಪಾಂಡವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ||೭೫|| ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸತ್ತ್ವಭಂಗವಾದೀತೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದನು. ಇಂದು ಇದು ಎರಡನೆಯದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೭೬|| ದಂಡಧಾರಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದು ತೋರಿದರೂ ಆತನು ಸತ್ತ್ವವಾಗಿ ತೈಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರವಾಗಿರುವನು. ಅಪಾರವಾದ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ಹಲವಾರು ಜನರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೭೭|| ಈತನಿಗೆ ನರನೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುವರು. ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಬುದ್ಧಿ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈತನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು. ||೭೮|| ಈತನು ಈಶ್ವರನು ಅಲ್ಲವಾದರೆ ಅನ್ನಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಎಂತು ಮಾಡಿದನು? ಮೂಗು ಮೂರೂ ಅರ್ಧ ಸೇರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರು ಉಂಡದ್ದು ಹೇಗೆ? ||೭೯|| ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯುಂಟು. ಅವೆಂದರೆ, ಹೆಣಕ್ಕೆ ಜೀವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುದು, ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಿದುದು. ||೮೦|| ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಿ. ಇವರ ಮಹಿಮೆಗೆ ಯಾವ ಉಪಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದು. ‘ಕುಮುಸಿ’ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ‘ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ’ನೆಂಬವನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ವಿಶ್ವ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿದರು. ||೮೧|| ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರಡೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಂಡು ವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಭಿಮಂತ್ರಣ ಮಾಡಿ- ಪತಿತನ ಮುಖದಿಂದ ವೇದವನ್ನು ನುಡಿಸಿದರು ||೮೨|| ಇನ್ನೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಕುಷ್ಮರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಕೇವಲ ಗುರುದರ್ಶನ

೩೮ ನೇಯು ಅಭ್ಯಾಸ

ಇವನು ಈಶ್ವರನಲ್ಲವಾದರೆ ಎರಡು ಶೇರು ಅನ್ನವನ್ನು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಉಣಿಸಿದನು ? (೭೯)

ದಿಂದ ನಿರ್ಮಲ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದನು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ||೮೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ
ನೇಕಾರನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲಪರ್ವತವನ್ನು ಒಂದು ಒಪ್ಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರು.
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ||೮೪|| ಇನ್ನೂ ಅಪಾರವಾದ
ಚರಿತ್ರೆಯುಂಟು. ಹೇಳಲು ಅದು ಅಮಿತವಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದೈವತೆಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆ ಶ್ರೀಗುರುವರನ
ಸಾವರ್ಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ||೮೫|| ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮನೋಬಯಕೆಯು ತಡವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ
ವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು”
||೮೬|| ಹೀಗೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೌತುಕಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ
ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ||೮೭|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕವನ್ನು ಕುರಿತು-ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ವಿಧ
ವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹುಜನರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ||೮೮|| ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರು
ಬರುವರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವೆಮಾಡುವರು. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಭಜಿಸುವರಿಗೆ ಅವನು
ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೮೯|| ಗಂಗಾಧರನ ಮಗನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ
ಜನರಿಗೂ-“ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಿ. ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಜಿಸಿರಿ, ಭಜಿಸಿರಿ” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೯೦||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾವ್ಯುತ್ಪತ್ತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ತ್ರಿನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೃಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ—
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಅನ್ನಪೂರ್ತಿಕ ದ್ವಿಜಚತುಃಸಹಸ್ರಭೋಜನಂ ನಾಮ,
||ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ||